

Wprost

Poznań
19/25-11-18
T. / Nr 47

Więcej recenzji na
Wprost.pl/kultura

TEATR **W** **W** **W** **W** **W** **W**

Rozgardiasz

TEATR ŻYDOWSKI JEST JAK CZŁOWIEK UZALEŻNIONY OD BOTOKSU. Tuż po zastrzyku, którym są dla TŻ koprodukcje, kwitnie spektakularnymi przedstawieniami, aktorki z zewnątrz podnoszą za uszy aktorów Gołdy Tencer, ciekawi reżyserzy tworzą z ciekawymi scenografami i choreografami światy, o których chce się dyskutować i do których chce się wejść. Niestety, po pewnym czasie botoks przestaje działać i twarz powraca do dawnego wyglądu: usta deformują się, policzki opadają, a powieki niemal zasłaniają oczy, czyli aktorzy grają jak na szkolnej akademii, tłocząc się niepotrzebnie na scenie; scenografia składa się z przypadkowych sprzętów, do których dodano zakupione w Castoramie elementy bhp, a muzyka musi odznaczać się żydowskimi motywami. Efekt? Ze sceny słyszymy ciekawe historie opisane przez Mikołaja Grynberga, niestety nie obchodzą nas one ani trochę. **MP**

Mikołaj Grynberg, „Rejwach”, reż. Andrzej Krakowski,
Teatr Żydowski w Warszawie